

PERIÒDIC TRISSETMANARI

SUBSCRIPCIÓ	
Població.	5'00 ptes. l'any
Fora.	6'00 " "

Dels articles en són responsables llurs autors. - No es retornen els originals - Anuncis, esqueles i remesos a preus convencionals - - - -

ACOLLIDA

DURANT les tres setmanes transcorregudes des de l'aparició del primer número del nostre periòdic, bona part de la premsa catalana, i gairebé tota la comarcal, n'ha donat la nova més o menys detallada.

I aquesta última, a més d'un breu i afalagador comentari a la nostra humil publicació ens ha donat la mà fraternalment tot desitjant-nos molts anys de vida.

Hem de fer constar el moltíssim que això ens ha encoratjat per a prosseguir amb fe la tasca de dotar la nostra vila d'una publicació amb vida pròpia i independent.

El veure el nom de Selva del Camp en la premsa amb motiu de la publicació de BRUM, ens ha afermat en la creença de que el nostre trisetmanari podria arribar a ésser la reflexió ben palesa de la cultura de la nostra vila que tots tan desitgem.

Amb el temps BRUM podria assolir per La Selva cert prestigi que, com en temps de "La Comuna del Camp de Tarragona", la faria aparèixer als ulls, no tan sols de la Comarca, ens atrevim a dir, sinó també de Catalunya, culta entre les que més ho fossin, ja que per la riquesa del terror del seu terme i l'esperit emprenedor dels seus veïns, li és possible arribar on pugui arribar una altra.

Voldriem que la nostra veu fos sentida en el més íntim de cada convilatà; que tots sentíssim ben despert el noble sentiment de patriotisme, que per damunt totes les mesquineses de la vida, ens faria fruit la satisfacció del deure complert en haver cooperat tots a l'enlairament d'aquesta vila que ens ha vist néixer i tant estimem.

La premsa catalana que ha comprès el nostre anhel, l'ha acollit respectuosa i fraternal. Constatem el nostre agraïment.

Ara, els fills de La Selva del Camp, tenim la paraula.

LA REDACCIÓ.

Tal com advertíem en el primer número, considerem subscrits a tots els senyors que han acceptat aquest.

Amb la nostra salutació vagi el nostre agraïment.

Una necessitat que s'imposa a La Selva

Locals escolars

Avós, Ventura Gassol, fill dilectíssim de la Selva del Camp, Conseller de la Generalitat de Catalunya i Diputat a les Corts Constituents de Madrid;

A vós, Joan Puig i Ferrer, igualment dilecte i enlairat als alts càrrecs de Catalunya i Espanya: Perquè sou fills de la Selva, perquè sou Conseller de Cultura de la Generalitat i perquè sou Diputats, és que us invoquem.

A la vostra vila natal, avui, hom brega decididament per a que sia un efecte el civisme, la cultura. Vanament maldariem que això només representés un esforç cap al jovent, cada dia més amador d'aquest civisme i que cada dia amb més coratgia va superant-se. No cap altra prova us volem retreure que compareu la vostra la vostra Selva del 1923 i la d'avui. BRUM hauria estat impossible aleshores.

Hem dit que vanament podríem

cercar cultura si no maldàvem més que la joventut. Es ben cert que la joventut són els plançons d'homes del demà. Però és tant cert, també, que hi ha uns plançons de joventut, uns petits plançonets que en el dia de demà han d'esdevindre homes. Són la nineta dels ulls de la Selva: els infants.

Paral·lelament, decididament, cal intensificar també aquesta amor a la superació cultural, cívica, en orde als infants. En els tractadistes migevals de psicologia hom ja hi trova una consideració tan encertada com aquesta de St. Basili Magne: El nen és com cera blana que reté la imatge qualsevulla que se li imprimeixi.

El porta-estandart d'això ha d'ésser el mestre, veritable sacerdot de la pedagogia. Ell ha d'imprimir en els deixebles aquesta intensiva amor a tot el que pugui traduir-se en fervor cultural.

Però per a què aquest sacerdoti magisterial sigui de rendiment i pugui desenvolupar-se amb tota l'extensió requerible calen algunes circumstàncies en concurs.

Una d'aquestes circumstàncies concurrents, és, indubtablement, el local. A la Selva del Camp no tenim locals per a escoles. Ni els té l'Ajuntament ni els té el poble.

* * *

Permeteu, selvatans il·lustres, que ara recordi, tot memorant un pelegrinatge gairebé secular dels mestres a la Selva, una circumstància en la qual vós, Ventura Gassol, hi representeu quelcom.

A casa vostra, millor; a la casa on vós sou nat, avui propietat del vostre germà Josep M.^a, temps enrera hi havia una espaiosa sala on el Sr. mestre Perdigó hi feia escola. Aquella sala de casa vostra, avui, s'ha habilitat per un pis.

La sort d'aquesta ha estat la de tots els locals habilitables per escoles.

A la Selva del Camp, actualment, hi han tres escoles nacionals. Els llocs on han d'exercir-se les funcions docents són pèssim. Això ho sabeu vosaltres, Joan Puig i Ferrer i Ventura Gassol, i ho saben tots els selvatans que han passat els seus anys d'infantesa en aquells locals. I àdhuc els que no hi han passat, també.

No sabríem trobar cap solució al problema,—permeteu, que és un veritable problema, un problema frapant, que justament té preocupades les autoritats locals,—

Altrament a la Selva hi calen, no escoles, sinó un grup escolar, una gra-

duada per a nois i una graduada per a noies. És evident que amb tres escoles,—dues per a nois i una per a noies,—com fins ara, no era cosa equitativa al cens de població de la Selva.

Ens imaginem un local, qual planta baixa pot servir per a aules i el pis per a habitació dels Srs. mestres. Seria un edifici que embelliria força la nostra vila.

Però això no ho pot fer, ni emprendre, així com així, malgrat la bona voluntat, el nostre Ajuntament.

¿No hi seria fructuós el vostre concurs, la vostra idea, benamats Joan Puig i Ferrer i Ventura Gassol?

Perquè un i altre esteu enlairats naturalment amb una munió de llorens i aurèoles, perquè sou amants de la Cultura veritat, perquè sou selvatans invoquem el vostre selvatanisme.

A. SELVAT.

N. de la D.—Veiem amb entusiasme, iniciada una campanya necessària a la Selva. BRUM, que vol reflectir tota bona idea en profit selvatà, procurarà intensificar ço que tracta l'amic A. Selvat i documentar-se bé a fi de coadjuvar a ésser propera realitat l'adequada instal·lació de les Escoles Públiques.

L'art de governar els pobles

LA política en la major part dels pobles rurals no és política. Si aquesta és l'art de governar, tota la finalitat dels homes dirigents tindria d'encaminar-se a superar aquest art, quan no amb la competència que moltes vegades no es pot demanar, almenys amb l'interès i bona voluntat que, com a mínimum, cal suposar en els dirigents de la cosa pública.

Diem que no és tal política, perquè en lloc de revestir les anteriors qualitats, el polític local, la major part de vegades s'ocupa de les qüestions que es susciten, amb un criteri personalista, ço és, carregat de passió gens estimulants, i negatiu per a la bona solució de les mateixes. Quan aquest personalisme no té raó de manifestar-se, veureu aquests pseudo-polítics vençuts, negligents, considerant com secundàries i sense importància qüestions de general interès. Tot ço, si no passa el pitjor: el desentendre's completament de les coses que tenen obligació de veïllar, confiant en la omnipotència d'un home que, o té de convertir-se en víctima o en cactic.

La manca de cultura cívica, és la causa d'aquest rebaixament de la més alta de les activitats de l'home; la política. Aquest rebaixament ha fet possible la dita popular: *La política és una mentida*. Quan, el que ment, són les obres d'aquests homes sense ideals, desconexors de l'alta missió i responsabilitat del seu comès i que, per dissort del lloc on actuen, són: o bé negligents, o bé personalistes.

Procurem desterrar de la nostra política local aquest esperit de lluita sistemàtica i aixequem el concepte d'aquesta activitat amb la cultura, que ens donarà el sentit de la comprensió, interès i respecte, qualitats imprescindibles per a mantindre la deguda convivència i elevar a la justa liberalitat activa l'art de governar els pobles.

Huc.

Nòtules històriques

El rellotge de la Vila

EL primer rellotge de la Vila fou construït l'any 1479 per un tal Joan Perallada, que començà la tasca el dia primer d'Agost i acabà abans del Desembre.

Per aquest treball es pagaren a Joan Perallada 45 lliures, que amb la moneda d'avui equivaldrien a unes 115 pessetes, anant a càrrec del Municipi les despeses de fuster i paleta.

En el document que es lliurà s'imposà al mestre rellotger les condicions de que si el rellotge no anava bé devia retornar la quantitat rebuda, i si dintre el termini de 10 anys s'espatllava per culpa de la maquinària, devia adobar-lo de franc.

El primer dia de començar la feina rebé 12 lliures i la resta un cop fou acabada.

En 1546, el poble es queixava de que el rellotge anava molt malament i fou encomanada la reparació al rellotger que arranjava el de Santes Creus, que tenia fama de molt entès.

En 1597 anava d'oros altra volta i li posaren un altre pedaç que costà 13 lliures, o sigui unes 34 pessetes.

Encara que fa una temporada que no ens podem queixar, es veu que a La Selva això de no anar a l'hora era un mal molt vell.

(Dades extretes de «Anals inèdits de La Selva» escrits per el Rvnt. Mossèn Joan Pié).

EL POU DE LA VILA

FA dos mesos que gairebé teníem fitats tots els nostres desigs en l'afany de que el nostre Ajuntament lliurés al poble una abundosa quantitat d'aigua que era buscada en un pou en construcció, però la sort no ens afavorí; tanmateix el Municipi es vegé obligat a tapar dit pou, Però nosaltres, que aspirem a que el nostre poble no resulti migrat d'aquest element tan imprescindible en la vida, voldríem que els dirigents d'aquesta empresa no minuessin en llur entusiasme, sinó que, al contrari, en lloc d'obrir el mateix pou estessin en treballs en molts altres, perquè a l'arribar la nova primavera poguéssim refer-nos d'aquesta necessitat tan essencial.

Cal que els Regidors tinguin en compte que no es pot continuar amb tanta escassetat d'aigua. Si hom rebusca els treballs que es puguin haver fet en profit d'aquesta beneïda aigua veurà que solament foren els avantpassats al segle XIX els únics que pensaren en endegar i recollir les aigües de la font major.

BRUM restarà sempre agraït a aquells homes de l'edat passada, i al de la nostra, senyor Sotorres, que el poble mai no podrà pagar li el gest d'abnegació que ha tingut durant aquests darrers anys satisfent-nos, en profit nostre, el compliment d'aquella obra de misericòrdia que diu: «donar aigua a qui te set».

PEP.

Correspondència a:

REDACCIÓ "BRUM"

Selva del Camp (Tarragona)

L'origen dels arbres fruiters

Es interessant conèixer la procedència dels arbres fruiters que més conreu tenen entre nosaltres i la fruita dels quals abunda més en el nostre país.

L'albercoquer és originari de l'Armènia, i fou portat a Roma en temps d'August. Per això va anomenar-se primerament *pomera d'Armènia* Malgrat l'origen que se li atribueix, alguns botànics l'han trobat al Piemont en estat silvestre.

L'ametller procedeix de l'Àsia o del Nord d'Àfrica. És un arbre essencialment meridional, car, massa al Nord, el maten les glaçades primaverals, i, massa al Sud, no dona fruit.

La prunera va ésser portada de Síria pels primers creuats.

PETITS GOIGS
EN LLOANÇA

de

Sant Francesc Macià

Alt Cavaller de Catalunya

*Puix que esclau ha hagut de viure
tot aquell qui és català,
feu-nos Catalunya lliure,
gloriós Sant Macià.*

Militar fóreu d'Espanya,
carregat de bona fe,
prô sentíreu dins l'entranya
un amor més clà i serè.
Per l'amor que va reviure
i l'espasa us féu trencar,
feu-nos Catalunya lliure,
gloriós Sant Macià.

Diputat de Borges Blanques,
al Congrés éreu lleó;
no hi valien murs ni tanques,
ni mai res no us feia por.
Si sabeu parlar i escriure,
més sabeu encar d'obrar:
feu-nos Catalunya lliure,
gloriós Sant Macià.

El drac la Pàtria envilia,
Vós en sentíeu l'afront,
per 'xò a Prats de Molló un dia
protesteu davant del món.
Pel gest que no es pot descriure,
ni ningú sabé igualar,
feu-nos Catalunya lliure,
gloriós Sant Macià.

De l'exili en terra llunya
vau tornar rejuvenit;
President de Catalunya
ara el Poble us ha elegit.
Si ara ja us veiem somriure,
¡quina joia en triomfar!
Feu-nos Catalunya lliure,
gloriós Sant Macià.

TORNADA

*Perquè esclau no hagi de viure
tot aquell qui es català,
feu-nos Catalunya lliure,
gloriós Sant Macià.*

Ràpida

Poesies, versos
i escriptors novells

TOTS hem tingut, tard o d'hora,
l'obsessió d'escriure una poesia.
I no hem tingut el desig de fer-la
perquè sí, sinó de fer-la bé.

Cal que distingim ara dues coses, que direm factors integrants de la poesia; això és: la idea, o pensament a desenvolupar, que és la seva estructuració interna, i el vers o ritme en què es desenvolupa, que és la seva forma externa.

De manera que un vers, no arriba mai a poesia si li manca allò que li és precís: que la idea sia poètica. Les idees no poden aconseguir-se sinó mitjançant una inspiració natural i una cultura que li faci costat. Almenys, si hi manca ço darrer, mancarà la facilitat d'expressió i la precisió en la descripció de la cosa concebuda.

D'aquí que sempre la primera poesia surt defectuosa. Gosariem a dir que les quatre primeres dotzenes de poesies de tots els que hem fet o hem procurat fer-ne, ens hi han reeixit.

Es que els poetes no creixen així com així. Parlem ara dels poetes veritat.

Aleshores hi ha qui s'acontenta en fer versos tota la vida. Un vers ben fet també delecta. Però no és tan fàcil com sembla fer un bon vers.

Hi ha qui creu que amb tal que tots els versos o ratlles tinguin el mateix nombre de síl·labes i tinguin combinació de cadència perfecta, ja està llest el vers. No: aleshores resta enllestit quelcom que integra el vers. Cabalment les dues coses anotades són les menys necessàries: es poden fer versos, òptims versos, versos perfectes, sense la igualtat de síl·labes i sense la rima o cadència, ja sia perfecta,—de les mateixes lletres,—ja imperfecta—de les mateixes vocals.

Una cosa solament és necessària al vers: el ritme. El ritme és la perfecta distribució dels accents entre les paraules més importants del vers. Els accents deuen succeir-se cada dues o tres síl·labes. Hi han versos, com els endecasíl·labs,—d'onze síl·labes—que tenen alguna síl·laba obligada de recaure-hi l'accent: en aquest cas és la sisena.

B.

Empreu el ritme i, si voleu, la rima i la igualtat sil·làbica, i empreu les figures literàries; declineu els esculls i mancaments tan nombrosos en la preceptiva i fareu un vers passador.

Si ens posem al cap fer un bon vers, amb temps i paciència ho aconseguirem moltes vegades. Si ens proposéssim fer una poesia, amb tots els afanys no ho aconseguiríem potser mai.

I sempre és molt millor fer un bon vers que una mala poesia.

El saber versificar, més a més tenir un mecanisme de ritme, és una gran cosa per a redactar bé. Es per això que cal iniciar—potser—el fer versos.

Però, francament, a tot arreu val més una «prosa poètica» que no pas una «poesia prosaica».

EL SET-CIÈNCIES.

Miratges

EL FIRAIRE

AQUEST any tampoc ha faltat. Es un home petitó, amb vestimenta lletjosa; la seva cara grasselluda està plena de clotets; té la mirada indiferent de l'home avesat a totes les festes i a tractar amb molta gent. Es el firaire.

Si el dia de la Fira no vingués, gairebé el trobaríem en falta.

Aquest home senzill que coneix tots els camins i tots els pobles, en qual testa ja hi blanqueja la neu de molts hiverns, és per nosaltres quelcom de consubstancial amb la Fira, que ens evoca invenciblement, el temps en que la nostra màxima il·lusió d'aquests dies, era escollir una joguina de la seva parada. Aquest home menut era als nostres ulls, com una mena de Rei, però encara més bo que aquells Reis invisibles que venen d'Orient i que molts cops frustraven els nostres somnis d'infant al no deixar-nos en el balcó res del que els hi demanàvem en aquelles lletres escrites amb tanta cura i fervor.

Quan ens acostàvem a la seva parada, la lluisor d'aquella penjarella de joguets tan diversos ens enlluernava i restàvem bocabadats. I aleshores, ell, amb aquella veu pausada i greu, que a nosaltres ens semblava la veu d'un fat, però d'un bon fat que podia satisfer tots els nostres desitjos, ens deia:

—Què vols, maco?

Enguany també ha vingut, l'hem vist arribar, i l'hem vist també en la seva parada amarada de llum i de colors els més diversos, on uns infants, amb el nassiró a frec de taulell, després de rebre de les seves mans una petita trompeta gemegadora, que ell abans n'ha provat el so, l'han portat a la seva boca sense cap mena d'escrúpol...

Segurament que aquells infants també veuen al firaire com un Rei benigne que vé de llunyes terres a oferirlos-hi la joguina predilecta com a premi d'haver pensat en ell durant tot

l'any, deixant caure unes monedes dintre la guardiola.

Avui, passada ja la Fira, satisfetes també totes les il·lusions que estaven a la seva mà, hem sentit certa nostàlgia al veure'l marxar.

Tornarà?

Si, bon home. si; l'any que vé per la Fira, torneu. L'any que vé, i sempre, que nosaltres... quan sigui, si mai és, a la vostra parada hi volem portar els nostres fills.

JOAN VALLDAURA.

Selva del Camp, 30-10-1931.

VIDA MUNICIPAL

Sessió de l'Ajuntament del dia 14 d'Octubre

Es celebra aquesta sessió sota la Presidència de l'Alcalde accidental Sr. Cogul, amb assistència dels regidors senyors Genius, Vallverdú, Sanjuan, Soronellas, Tarrech, Baiget i Segarra.

Oberta la sessió és llegida pel senyor Secretari l'acta anterior, que és aprovada. A continuació dóna compte dels Butlletins Oficials i despatx ordinari, quedant enterada la Corporació.

En donar compte d'un ofici de data 13 del corrent, del Govern Civil de la província que ordena es facin efectius al Farmacèutic titular D. Gustau Visiedo, tres trimestres d'haver que diu se li estan devent, el Sr. Baiget fa ús de la paraula dient que com a Depositari que és de la Corporació recorda haver pagat a aquell facultatiu el primer semestre de l'any en curs. Intervenien el Sr. Cogul i altres regidors, convenint-se en que es revisin els lliuraments, el que es fa seguidament donant per resultat que el Sr. Visiedo va cobrar el primer semestre de l'any actual el dia 4 de Juliol prop-passat, desprenent-se de quants antecedents consten en Secretaria que dit Farmacèutic vé cobrant desde el seu nomenament de Titular, per semestres vençuts i per tant no li correspon percebre el segon semestre fins per tot el Desembre que ve. S'acorda informar en aquest sentit l'ofici rebut del Sr. Governador.

El Sr. Cogul dóna compte d'haver rebut la visita del Sr. Inspector de primera ensenyança de la província,

qui girà una inspecció a les escoles nacionals d'aquesta vila.

També dóna compte d'haver estat entregada pel Sr. Josep Pinet la memòria que aquest ha redactat amb motiu de la revisió de la comptabilitat municipal que se li va confiar. S'acorda en principi llegir-la després de la sessió, sense perjudici de prendre al seu temps l'acord que calgui.

A la vista dels reunits unes factures del Farmacèutic titular Sr. Visiedo que ascendeixen en total a 303'60 pessetes, en quals factures i fórmules adjuntes no hi va el nom i cognom de l'individu a qui han estat servides; s'acorda oficiar a dit titular perquè passi per Secretaria a recollir-les i complert aquest requisit les presenti de nou per acordar en definitiva; advertint-lo al propi temps, que en successiu no admeti cap fórmula de la Beneficència Municipal sense aquest requisit. Es fa extensiu aquest acord al metge titular en el sentit de que consignin en les receptes el nom de la persona pobre a qui s'han de subministrar, amb el que facilitarà la tasca del Farmacèutic i de la Corporació i un major coneixement per a l'equitat dels seus acords.

Entrant en consideracions sobre aquest assumpte es vé en coneixement de que a les dependències municipals no existeix l'expedient dels pobres de solemnitat amb dret a l'assistència facultativa municipal gratuïta, acordant la Corporació, amb el fi de no deixar desatesos tan importants serveis, anunciar per pregó als veïns que es considerin amb dret a la Beneficència municipal, que ho sollicitin fins per tot el 21 d'aquest mes.

A indicació del metge Sr. Sugranyes s'acorda es tramiti la reclusió en un manicomi, de la veïna d'aquesta vila Pilar Olivé i Casals, que pateix alienació mental que manifesta de fàcilment agressiva, el que suposa un perill per les persones que estan aprop seu.

A proposta de la Presidència s'acorda treure els bancs del saló de sessions, deixant solament els de la part destinada al públic; també s'acorda, a indicació del Secretari, col·locar uns prestatges a l'arxiu per a poder encabir i ornar millor la documentació.

A instància del Sr. Joaquim Ferré i Miret s'acorda concedir-li mitja ploma d'aigua del comú pel consum domèstic de la seva casa del carrer de la Peixateria n.º 10.

Després d'un canvi d'impressions entre els reunits sobre la conveniència d'obrir un nou pou de prova per a la captació d'aigua per la vila, s'acorda escriure al Sr. Gaspar Girona, d'Alcover, per a posar-se en intel·ligència a l'objecte d'adquirir el Municipi la peça de terra propietat d'aquell senyor, del camí de la Coma, lloc on l'Ajuntament té pensat obrir el pou de referència.

Exposa el Secretari la conveniència d'organitzar les hores d'oficines pel públic, doncs resulta que en el poc temps que està al front de la Secretaria ha notat que acudeixen en distintes hores del matí i de la tarda per assumptes, els particulars i això és un inconvenient per poder atendre als serveis municipals que requereixen cura i atencions especials. Entèn i ho posa a la consideració dels reunits que fixant pels serveis dels veïns les hores de la tarda de les 4 a una hora després de l'arribada del camp, dels pagesos, deixant les del matí reservades pel personal d'oficines a fi de que pugui atendre als serveis del municipi. S'acorda així mateix.

Havent-se trobat en Secretaria unes cinquanta escriptures, s'acorda la seva entrega als interessats.

S'acorda encarregar al Sr. Urazandi que proporcioni als veïns de Sant Pau la corrent elèctrica contínua, ja que actualment la reben solament de la fase de l'enllumenat públic.

No havent-hi més assumptes que tractar s'aixeca la sessió a les 20'50 hores.

Sessió del dia 21 d'Octubre

Es celebra aquesta sessió sota la Presidència de l'Alcalde accidental Sr. Cogul, amb assistència dels Senyors Vallverdú, Sanjuan, Soronellas, Tarrech, Baiget i Segarra.

Oberta la sessió el Sr. Secretari dóna lectura de l'acta de la sessió anterior, que s'aprova.

Seguidament es dóna compte dels Butlletins oficials i despatx ordinari, quedant enterada la Corporació.

S'acorda fer públic al seu dia l'expedició de cèdules personals en aquesta població, senyalada pels dies 14, 16 i 17 de Novembre prop-venent.

Es dóna compte d'un ofici rebut del Farmacèutic titular senyor Visiedo, en contestació al que li va trametre aquesta Alcaldia dimanant de l'acord pres en la sessió anterior; i com sigui que dit Farmacèutic, segons el seu ofici, s'aparta dels fins i propòsits de la Corporació, que no són altres que els de venir en coneixement de la inversió que es fa dels seus cabals i que tots els arguments, el Senyor Visiedo, els basa en la *costumbre*, aquesta Corporació, tractant-se de qüestió legislada no està disposada a emmollir els seus acords a

una *costumbre* i menys si aquesta no reflexa ben bé que no s'oposa a la legislació. En conseqüència s'acorda no procedir al pagament fins que es tingui el ple coneixement, de que les fórmules despatxades i presentades al cobrament pel Sr. Visiedo, han estat subministrades a malalts qual pagament correspon al Municipi.

S'acorda classificar com a pobres amb dret a la beneficència municipal a set famílies que ho han sol·licitat.

S'acorda treure l'arbitri municipal de cinc pessetes que existeix per dret de desaigua.

Es concedeix $\frac{1}{4}$ de ploma d'aigua a Pau Ollé i Monné, el que porta com a conseqüència el desaigua en dit carrer fins a la claveguera que existeix en el mateix.

A proposta del Regidor Sr. Sanjuan s'acorda netejar la cloaca general en el seu desembocament.

S'acorda també treure el parterre de la plaça del portal d'Avall i planejar el passeig.

Per últim es pren l'acord de celebrar les sessions ordinàries els dimecres i els divendres de primera i segona convocatòria, respectivament.

No havent-hi més assumptes a tractar s'aixeca la sessió.

ELS CODONYS TARDORALS

Per JOSEP CARNER

Diu un amic a l'altre: Ligea, ta promesa
té una blancor infantívola en tot el cos diví
i tanca els ulls torbada de tanta juvenesa
i és com el tany que's gronxa amb l'aire del matí.

Mes jail Prest esdevenen les dones mal girbades
per fills i feines o perquè no n'han tingut
i amb cara tediosa caminen desmarxades
i son codonys, dirie's, el fruit més botarut.

Mes l'altre amic parlava: Quan regna el vent glaçat
nosaltres rondinem caminant a grans passes
i flagellem els aires d'inútils amenaces
i ens deixa només fúries la joia que ha passat.

Llavores, el codony que s'ha fet vell en la branca
dintre el calaix perfuma la nostra roba blanca
i si l'amorosim al caliu de la llar
i l'acostem als llavis sorruts, és dolç encar.

(Del llibre de poemes «Els fruits saborosos»)

Noticiari

La malaltia del Sr. Josep Puig Pons, alcalde de la Vila

Hem visitat al Sr. Josep Puig Pons, i el seu estat encara ens priva de donar la notícia tan satisfactòria com voldríem.

Aprofitant l'avinentesa, i amb la impossibilitat de fer-ho ell particularment, ens ha encarregat fem constar el seu agraïment a totes les persones que s'han interessat per la seva salut, així com també a les que espontània i desinteressadament es prestaren a prodigar-li tota mena d'atencions i serveis.

No cal dir com desitgem que al veure la llum pública aquestes planes es trobi millorat.

Ha fixat temporalment la seva residència a Barcelona el jove selvatà Eufemià Fort i Cogul, el qual es allí per intensificar els seus estudis paleogràfics i recerques històriques. Que la fortuna acompanyi a l'amic publicista.

Hem tingut el gust de saludar al notable publicista i amic, de la Comissió Provincial de Monuments de Tarragona, Dr. Joaquim Guitert i Fontserè, el qual ha estat hoste de la nostra vila durant les festes de fira, acompanyat de la seva senyora i simpàtica filla Francesca.

A casa del Sr. Felicià Cogul, alcalde accidental de la Vila, han estat hostatjades durant les festes de fira les senyoretetes Masplà, de Tarragona, i Oriol, de Valls.

LA FESTA DE FIRA.—El dia de fira en l'*Ateneo El Lauro* es representà el drama «Els hipòcrites», a càrrec de la companyia Llonc.

L'obra es porta l'oli, però la Companyia no es porta res.

El frac els venia gran.

A la «Defensa Agrària» es posà en escena el drama «La Verge Boja» per la Companyia Mestres-Querol.

De l'obra no en direm res perquè n'hauríem de dir massa. De la companyia hem de dir que no hi vàrem veure més que una artista; la senyora

Mestres. El senyor Querol, a qui no poden negar-se condicions de bon actor, no va estar a l'altura, de bon tros.

I com que ja hem dit quelcom de les obres i els artistes, cal que cridem l'atenció de les Juntes de les respectives societats dient-los-hi que estalviïn tant com puguin per altres indrets, però quan entrem al teatre, o fer-ho bé o no fer-ne.

Els dies 28 i 29, ultra el teatre, hi hagué ball a les dues societats, ben animat certament.

Els firaires i altres barraques de *xurros*, tir al blanc, cavallets i altres atraccions infantils, ben nombroses com d'anys ençà no havíem vist. El mateix cal dir del nombre de «xarlatans».

El firal de bestiar concorregudíssim, com no era d'esperar.

La Sastreria Casanoves, de Reus

ha rebut les últimes novetats
per a la temporada d'hivern.

EL DIA DE TOTS - SANTS . —

Amb la consuetudinària solemnitat i amb la tipicitat dels altres anys, hom ha celebrat aquesta festa. Tot el dia, però especialment al capvespre, la tradicional rifa de confitures i panallets ha estat animadíssima, el mateix a les tendes particulars.

Al Cementiri han acudit les famílies dels difunts per tributar un record als éssers estimats. A la tarda la Clerencia hi a anà cantar l'Absolta general i diverses pregàries per encàrrec dels particulars.

En família s'és anada memorant la costum de la *castanyada*, cada any més esmortuïda, malauradament.

El dia 29 del prop-passat, segon dia de fira, el poble gaudí d'un espectacle tan típic com pot resultar el bateig d'un fill dels gitanos que acamparen amb motiu del firal. La festa s'esdevingué a frec del migdia, per la qual cosa els carrers es vegeren animadíssims, comentant els tipismes i costums de les caravanes de la *bona aventura*.

Contractada per l'*Orfeó Reusenc*, el dia de Tots-Sants es traslladà a Reus l'Orquestra-Cobla local.

Es trova retingut al llit el jove Carles, fill del cap del sometent de la vila Sr. Albert Platard. Li desitgem que s'accentuï en el millorament fins a restar restablert.

Amb tot el respecte fem avinent a la Junta de la «Defensa Agrària» que convindria, quan es presenta un espectacle espontani, que procurés informar-se bé de tots i cada un dels números del programa a desenrotllar. D'aquesta manera s'evitarien sorpreses desagradables degudes al mal gust artístic i poc escrúpol dels que, amb fins mercantilistes, algun cop ens han donat un espectacle tan discrepant amb el criteri general, el bon sentit i tan allunyat de l'art veritat.

Van acomiadant-se els nombrosos estiuejants que amb tan grat han romàs entre nosaltres l'estiu que va morint. BRUM vol acomiadar-los, vol acompanyar-los i retrobar-los l'any vinent. Adéu-siau.

Hem vist amb molt bons ulls la desaparició dels parterres i altres enfarfecs que deslluïen la bonica plaça, antigament «Portal d'Avall». Ara caldria que l'Ajuntament es preocupés d'embellir-la un xic. BRUM, i amb ell tots els selvatans, ho demana. No hi escauria una alzina que hi creixés com l'arbre símbol de la nostra vila?

El senyor Josep Casanoves, conegut sastre de Reus, ha alçat un bonic i sever *mausoleu* en el fossar de la nostra vila, per aconduir-hi les restes dels traspassats de la família. Es la primera tomba monumental que hi ha a la Selva. Cal elogiar el gest i bon gust de l'amic.

La Superiora del Convent de Sant Rafael, Sor Margarida Codina, ha estat traslladada a València.

Tenim notícies de que dintre poc s'instal·larà en aquesta vila el metge de Tarragona Sr. Güell.

LLEGIU I PROPAGUEU
EL NOSTRE PERIODIC

MOVIMENT DEMOGRAFIC

Des del dia 13 d'Octubre fins al 4 de Novembre:

NAIXEMENTS

Maria Murgades Marquès.

Maria Ripoll Ripoll.

DEFUNCIONS

Carme Feliu Auto.

MATRIMONIS

Magí Català Ramon, de Morell, amb Dolors Reig Gavaldà, de La Selva.

BIBLIOTECA DE La Defensa Agrària

La Biblioteca de «La Defensa Agrària», ens prega la publicació de la següent nota:

► Aquesta Biblioteca començà a funcionar el dia 15 de Juny de l'any passat, actualment compta amb 125 socis que paguen 3 pessetes anyals i és subvencionada per «La Defensa Agrària» en 25 pessetes cada mes.

► El moviment de caixa fins el dia 30 de Setembre ha estat de 1.594 pessetes d'entrades i 1.487 de sortides. Queden en caixa 107 ptes. i es deuen per diferents conceptes 553 ptes.

► Les despeses d'habilitar el local, decorar-lo, compra de mobles, llibres i demés, han anat a càrrec de la Biblioteca.

► Han estat adquirits els següents volums:

Obres generals per a infants	43
Obres generals	17
Filosofia	7
Religió	5
Ciències socials i dret.	45
Filologia	18
Ciències pures	1
Ciències aplicades	15
Belles arts.	10
Literatura catalana	190
Literatura castellana	24
Història i Geografia	87

Que fan un total de 462 volums.

► Rep els següents periòdics:

Diaris:

De Barcelona: 4.

De Tarragona: 4.

De Reus: 2.

De Madrid: 1.

Setmanaris: 8.

Mensuals: 3.

Revistes semestral: 1.

Quinzenals: 2.

► Durant aquests 16 mesos transcorreguts s'ha fet el préstec dels següents volums:

Obres generals per a infants, 43; Obres generals, 4; Filosofia, 7; Ciències socials i dret, 15; Filologia, 19; Ciències aplicades, 8; Belles arts, 5; Literatura catalana, 386; Literatura castellana, 4; Història i Geografia, 98; a més de diferents obres que no es registren i han estat llegides a la mateixa sala de la Biblioteca.

► També ha tingut cura de l'organització de diferents actes culturals, el darrer dels quals ha estat un curset de Gramàtica Catalana a càrrec del ben volgut convilatà Josep M.ª Roig Ferran.

► El notable historiador Dr. Joaquim Guitert i Fontserè ha honorat la nostra Biblioteca fent-li present de les següents obres, de les quals és autor:

«Real Monasterio de Poblet».

«Real Monasterio de Santas Creus».

«Compendi de Santa Maria de Poblet».

«Monestir de Sant Pere de Rodes».

Totes elles signades per l'autor, amb afectuosa dedicatòria.

► El soci En J. Casamitjana ha fet el donatiu de les obres següents:

«La Guerra y la Paz», 2 volums (Tolstoi).

«Ana Karenine», 2 id. (Tolstoi).

«La Religión al alcance de todos», (R. H. Ibaneta).

«Trabajo», 2 volums (E. Zola).

Correspondència

Víctor Arnau.—Us recomanem la lectura de la *Ràpida* d'aquest número.

R. B. i R.—Agraïts a la vostra lletra i col·laboració. Ja en confiàvem!

D. B. i M.—Agraïts pel vostre treball, esperem ocasió més oportuna.

Feliu T.—Al cove!

Un selvatà.—Tenim damunt la taula el número de «República» que publicà la poesia dedicada al diputat Sr. J. Simó i la rèplica de «Foment». Nosaltres en podríem parlar molt d'aquella democràcia. Va a l'arxiu per si un dia,—mai que sigui,—convé parlar-ne.

J. B.—Continueu escrivint, que potser ho fareu bé.

J. M.—Els vostres versos no van de cap manera.

Montserrat N.—Ens hauria plagut més que, en lloc d'una carta preguntant-nos si admeteríem col·laboració, ens l'haguéssiu ja remesa. Oi que cuidareu de que no ens manqui l'ajut femení? Entenem que es pot alternar amb el *tambor* de labors i la ploma.

IMP. REQUESENS.-MONTBLANC

BRUM és obra de jovent.

Surt a la llum pública sense haver pidolat protecció a ningú i esperant de tothom el gra d'arena.

Qui tingui prou cultura per comprendre què representa el sortir un periòdic a la nostra vila, deu subscriure's a BRUM.

Sindicat Agrícola i Caixa Rural de Sant Andreu

Domiciliat en el local de "La Defensa Agrària"

Capital solvent: 5.000.000 de pessetes

Premses hidràuliques de propietat

Elaboració i venda d'oli d'oliva

CAIXA D'ESTALVIS

Rendiment a compte corrent	. . .	3	per cent
" per semestre	. . .	4	" "
" anyal.	. . .	5	" "

La imposició mínima és de 25 pessetes

SELVA DEL CAMP (Tarragona)

IGNASI CABRÉ

SERRALLER - MECÀNIC

Construccions i reparacions de sinies i motors

Instal·lacions de motors-bomba i tuberies per a conduccions d'aigua

MAJOR, 21

SELVA DEL CAMP

IMPREMTA REQUESENS

MONTBLANC

TREBALLS A UNA O MES TINTES

ACURADA PRESENTACIÓ I CORRECCIÓ

PREUS ECONÒMICS